

ב⁹ ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש
 ל¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע
 בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה
 הוא ותמורתו יהיה קדש ¹¹ואם [...]מה
 טמאה אשר לא יקריבו ממנה [...] ליהוה
 והעמיד את הבהמה לפני הכהן [...] ¹²והעריך
 הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן
 כן יהיה ¹³ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו
 על ערכך ¹⁴ואיש כי יקדש את ביתו קדש
 ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
 כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום ¹⁵ואם
 המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית
 כסף ערכך עליו והיה לו ¹⁶ואם משדה
 אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי
 זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף
¹⁷אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום
¹⁸ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן
 את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת
 היבל ונגרע מערכך ¹⁹ואם גאל יגאל את
 [...]דה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף
 ערכך עליו וקם לו ²⁰ואם לא יגאל את השדה
 ואם מכר את השדה [...] אחר לא יגאל
 [...]ד ²¹והיה [...]ת [...] קדש ליהוה
 כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו ²²ואם את

שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו
 יקדיש ליהוה ²³וחשב לו הכהן את מכסת
 הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ¹⁰
 ביום ההוא קדש ליהוה ²⁴בשנת היובל ישוב
 השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ ¹¹
²⁵וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים נרה
 יהיה השקל ²⁶אך בכור אשר יבכר ליהוה
 בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה
 ליהוה הוא ²⁷ואם בבהמה הטמאה ופרה בערכך
 ויסף המשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך
²⁸אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר
 לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא ¹²
 יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה ²⁹כל
 חרם אשר יחרם מן האדם לא יפרה מות ¹³
 יומת [...]ל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי
 העץ ליהוה הוא קדש ליהוה ³¹ואם גאל יגאל
 [...]ש ממעשרו חמישיתו יסף עליו ³²וכל ¹⁴
 [...] בקר [...]אן כל אשר יעבר תחת ¹⁵
 [...] שירי יהיה קן [...]וה ³³לא יבן [...] ¹⁶
 [...] א ימין [...] המר ימירנו ¹⁶
 [...] לא יגאל ¹⁷
 [...] משה ³⁴
 אל בני ישראל [...] סיני ¹⁷

Traducción española

(...)^{9b} para la oferta al Señor, el animal entero queda consagrado
¹⁰No se puede cambiar ni sustituir el animal bueno por el malo, o el malo por el bueno. Y si se cambia un animal por otro animal, quedan éste y el cambiado, quedan consagrados. ¹¹Si [...] impuro, no apto para la [...] al Señor, será presentado el animal al sacerdote[...] y lo ¹²tasará el sacerdote si es bueno o es malo, lo tasará el sacerdote y así será. ¹³Y si quiere rescatarlo aumentará una quinta parte sobre lo tasado. ¹⁴Si un hombre quiere consagrar su casa al Señor, el sacerdote la tasará según sea, buena o mala Y así como la tasó el sacerdote, así quedará tasada la casa. ¹⁵Si el que la consagró quiere rescatar su casa, aumentará una quinta parte del dinero en que fue tasada y será suya. ¹⁶Si parte del campo de su propiedad quiere consagrar al Señor, será tasado según su siembra; un homer de cebada se valorará en cincuenta siclos de plata ¹⁷Si consagra el campo durante al año jubilar, la tasación será válida ¹⁸Pero si lo consagra después del año jubilar, el sacerdote calculará el dinero que corresponde a los años que faltan hasta el próximo año jubilar, y se rebajará de la tasación. ¹⁹Y si quiere rescatar [...] el que lo consagró, añadirá una quinta parte del precio de su tasación y volverá a ser suya. ²⁰Si no rescata el campo y el campo se vende [...], no la rescatará [...] ²¹Cuando el [...] en [...], quedará consagrado al Señor como campo dedicado. Será [...] del sacerdote. ²²Si compra un campo que no es de su propiedad hereditaria y lo consagra al Señor, ²³el sacerdote calculará el valor de la tasa hasta el año jubilar, y (el que consagró) pagará lo tasado en ese día, como cosa consagrada al Señor. ²⁴El año jubilar volverá el campo a aquél de quien la compró, el propietario hereditario de la tierra ²⁵Todas las tasaciones serán según el siclo del santuario, veinte geras hacen un siclo. ²⁶Pero el primogénito que por la primogenitura es del Señor (el de los animales), nadie lo consagrará, sea becerro u oveja porque le pertenece ya al Señor. ²⁷Si es un animal impuro lo rescatará según la tasación añadiendo una quinta parte de ella. Si no lo rescata lo venderá al precio tasado ²⁸Todo lo que alguien ha separado como cosa dedicada al Señor, todo ello sea hombre, animal, campo de propiedad hereditaria, no podrá ser vendido ni rescatado. Todo lo dedicado es propiedad sagrada del Señor. ²⁹Ninguna persona separada como anatema será redimida; indefectiblemente muerte se le dará ³⁰. Así pues, [...] el diezmo de la tierra, de la semilla de la tierra o del fruto del árbol, es del Señor; es cosa consagrada al Señor. ³¹ Y si quiere redimir [...] parte de su diezmo, le añadirá la quinta parte. ³² Todo [...] del ganado o del [...], de todo lo que pasa debajo de [...] , será [...] al Señor. ³³ No debe [...] [...] lo cambiará; si lo cambia, [...]] No podrán ser rescatados. ³⁴ [...]] a Moisés para los hijos de Israel, [...] Sináí.